

Opatrovník viz Kurator.

Opatření prozatímní a zajištění (v novém říz. exekučním).

I. Zákon má netoliko umožňovati nucené uskutečnění uznaného nároku, nýbrž také k tomu prostředků poskytnouti, aby příprava tohoto uskutečnění, vlastní utvrzení práva, nerušeně mohla se díti. Rovněž musí se předejítí ohrožení tohoto uskutečnění již před počatím vykonatelnosti soudcovského rozhodnutí, které nárok uznává. Ne snad teprve ve stadiu exekuce, nýbrž již z předu čeliti jest všechněm pokusům zavázaného, aby se jakýmkoli jednáním neb opatřením příští exekuce neztížila nebo nēzmařila.

II. Přípustnost.

Jak před započatím sporu tak i během jeho, i během řízení exekučního může soud ku zajištění práva strany k návrhu učiniti opatření prozatímní. Přípustnost jeho není vyloučena tím, že nároku strany návrh činící (strany ohroženě) doložen jest čas nebo výminka (§ 378 ex. ř.).

III. Zajištění pohledávek peněžních.

Ku zajištění pohledávek peněžních nehodí se prozatímní opatření, pokud strana k témuž konci může dosáti výkon exekuce na jmění odpůrcovo (§ 379 násl. ex. ř.). Jinak mohou se prozatímní opatření předsevzítí ku zajištění pohledávek peněžních, pravdě-li se podobá, že by bez nich odpůrce straně ohrožené poškozením, zničením, zatajením nebo ukrytím částí jmění, zcizením nebo jiným opatřením, zvláště úmluvami se třetími osobami uzavřenými mohl zmařiti dobytí peněžité pohledávky nebo je značně znesnadniti. Ku zajištění pohledávek peněžních může býti nařízeno:

1. uschování a správa movitých hmotných věcí odpůrcových (§ 259 a násl. ex. ř.) čítaje v to i uložení peněz;

2. soudní zákaz zcizení nebo zastavení movitých hmotných věcí s tím účinkem, že zcizení nebo zastavení proti zákazu provedené jest neplatno, pokud nabyvatel není chráněn ve smyslu §§ 367 a 456 o. o. z., nebo předpisy čl. 306 a 307 obch. z. Zákaz zcizení, obtížení nebo zastavení usedlostí, částí jich nebo práv knihovních, jakož i správa usedlostí nesmí býti nařízena ku zajištění pohledávek peněžních;

3. soudní obstávka, jestliže odpůrce ohrožené strany má nějaké třetí osobě pohledávku peněžitou nebo nárok na plnění nebo vydání jiných věcí uspokojiti.

IV. Zajištění jiných nároků.

1. Prozatímní opatření mohou být učiněna:

a) lze-li se obávat, že by jinak soudní stíhání nebo uskutečnění sporného nároku, zvláště změnou stávajícího stavu, zmařeno nebo značně stíženo bylo; za takové stížení jest pokládati ten případ, když má býti rozsudek v cizozemsku vykonán;

b) jeví-li se nutnými taková opatření ku zamezení hrozícího násilí nebo k odvrácení hrozící nenahraditelné škody (§ 381 ex. ř.).

2. Jako prostředky zjišťovací slouží:

a) soudní uschování movitých věcí jsoucích v detenci odpůrce strany ohrožené, na jichž vydání nebo plnění zní nárok tvrzený nebo právě uznaný, nebo nehodí-li se věci k soudnímu uschování, nařízení uschování ve smyslu § 259 ex. ř.;

b) správa ad a) označených movitých věcí nebo práv, na něž vztahuje se nárok ohroženou stranou tvrzený nebo jí právě přisouzený;